

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6490/2025
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Вања Петровић, адвокат из ..., против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Миладин Зечевић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4079/24 од 24.10.2024. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4079/24 од 24.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4079/24 од 24.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 1010/22 од 21.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог за прекид поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да се са свим лицима и стварима исели из стана број .. у ... број .. у Београду, Нови Београд, на трећем спрату стамбене зграде за колективно становање изграђеној на кат. парц. .. КО Нови Београд, уписане у лист непокретости број .. КО Нови Београд, површине 36м² и исти преда тужиоцима испражњен од лица и ствари. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцима на име накнаде за коришћење стана у периоду од 15.07.2021. године до 10.02.2022. године, исплати укупан износ од 2.400 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 235.355,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4079/24 од 24.10.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. О основаности захтева за исељење туженог из стана који представља посебну имовину сада пок. ЂЂ (чији је тужени ванбрачни супруг) коју је она стекла наслеђем иза смрти своје мајке, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене чланова 3. и 37. Закона о основама својинскоправних односа. У конкретном случају ради се о парници ради чинидбе, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Тужени у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Такође, посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исељења и исплате поднета је 11.02.2022. године. У тужби је означена вредност предмета спора на 472.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић